

Väljaandja: Vabariigi Valitsus
Akti liik: määrus
Teksti liik: terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp: 22.06.2012
Redaktsiooni kehtivuse lõpp: 30.04.2019
Avaldamismärge: RT I, 19.06.2012, 15

Kultuurimälestiseks tunnistamise ja kultuurimälestiseks olemise lõpetamise ning kultuurimälestiste andmete muutmise kord

[RT I 2009, 8, 53- jõust. 06.02.2009]

Vastu võetud 10.09.2002 nr 286

RT I 2002, 77, 454

jõustumine 20.09.2002

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
22.01.2009	RT I 2009, 8, 53	06.02.2009
05.05.2011	RT I, 11.05.2011, 4	01.06.2011
13.06.2012	RT I, 19.06.2012, 6	22.06.2012

Määrus kehtestatakse «Muinsuskaitseaduse» § 12 lg 5 alusel.
[RT I, 11.05.2011, 4- jõust. 01.06.2011]

§ 1. Kultuurimälestiseks tunnistamise algatamine

(1) Ettepaneku kultuuriväärtusega kinnis- või vallasasja, selle osa või asjade kogumi või tervikliku ehitiste rühma (edaspidi *asi*) tunnistamiseks kultuurimälestiseks (edaspidi *mälestis*) võivad teha kõik juriidilised ja füüsilised isikud, eelkõige kohaliku omavalitsuse organid, Muinsuskaitseameti ametnikud, Eesti Muinsuskaitse Selts ja asja omanikud või valdajad.

(2) Asja tunnistamisele mälestiseks võib eelneeda selle ajutise kaitse alla võtmine «Muinsuskaitseaduse» § 11 lõike 5 alusel Vabariigi Valitsuse määrusega kehtestatud korras.

§ 2. Asja mälestiseks tunnistamise ettepaneku tegemine

(1) Kirjalikud ettepanekud koos asja lühikirjelduse, aadressi ja võimaluse korral fotodega esitatakse Muinsuskaitseametile. Muinsuskaitseamet hindab ettepaneku põhjendatust ja menetlusse võtmise korral edastab selle arvamuse saamiseks asja asukohajärgsele valla- või linnavalitsusele ning asja omanikule või valdajale. Arvamuse esitamiseks annab Muinsuskaitseamet tähtaja. Arvamus on Muinsuskaitseametile soovituslik.

(2) Pärast lõikes 1 nimetatud arvamuste saamist või tähtaja möödumist koostab Muinsuskaitseamet asja mälestise tunnustele vastavuse kohta eksperdihinnangu. Kui eksperdihinnanguga tuvastatakse asja mälestiseks tunnistamise vajadus, teatab Muinsuskaitseamet asja asukohajärgsele valla- või linnavalitsusele ning asja omanikule või valdajale võimalusest tutvuda eksperdihinnanguga ja avaldada arvamust. Eksperdihinnanguga tutvumiseks ja arvamuse esitamiseks annab Muinsuskaitseamet tähtaja. Arvamus on Muinsuskaitseametile soovituslik.

(3) Asja kinnismälestiseks tunnistamise vajaduse korral esitab Muinsuskaitseamet pärast lõikes 2 nimetatud arvamuste saamist või tähtaja möödumist Muinsuskaitse Nõukogule eksperdihinnangu ja saadud arvamused ning küsib ettepanekut asja kinnismälestiseks tunnistamise kohta.

(4) Muinsuskaitseamet valmistab ette asja mälestiseks tunnistamise käskkirja eelnõu, võttes aluseks:
1) kinnismälestiseks tunnistamise korral Muinsuskaitseameti eksperdihinnangu ja Muinsuskaitse Nõukogu ettepaneku;
2) vallasmälestiseks tunnistamise korral Muinsuskaitseameti eksperdihinnangu ja ettepaneku.
[RT I, 11.05.2011, 4- jõust. 01.06.2011]

§ 3. Asja mälestise tunnustele vastavuse hindamine

Asja mälestise tunnustele vastavuse hindamisel arvestatakse, kas asjal on ajalooline, arheoloogiline, etnograafiline, linnaehituslik, arhitektuuriline, kunstiline, teaduslik, usundilooline või muu kultuuriväärtus.

§ 4. Asja mälestiseks tunnistamine

(1) Asi tunnistatakse mälestiseks kultuuriministri käskkirjaga ja on riigi kaitse all käskkirja andmise päevast arvates. Muinsuskaitseamet kannab andmed mälestise kohta «Kultuurimälestiste riiklikku registrisse».

(2) Muinsuskaitseamet teavitab asja mälestiseks tunnistamisest asja omanikku või valdajat, asja asukohajärgset valla- või linnavalitsust ja ettepaneku tegijat, kinnismälestise puhul ka riigi maakatastrit. Asja omanikule või valdajale ning valla- või linnavalitsusele väljastatakse kaitsekohustuse teatis kolme kuu jooksul asja mälestiseks tunnistamise käskkirja andmise päevast arvates.

§ 5. Asja mälestiseks olemise lõpetamine

(1) Asja mälestiseks olemine võidakse lõpetada, kui:

1) asi on hävinud ja tema piisavalt autentsena taastamine pole võimalik;
2) asi on kaotanud enamiku mälestise tunnustest ja nende tunnuste piisavalt autentne taastamine pole võimalik;
3) asja tehniline seisund on halb ning seisundi parendamiseks vajalik konstruktsioonide asendamine põhjustab asja autentsuse kadumise;

4) asi on museaal «Muuseumiseaduse» tähenduses;

[RT I 2009, 8, 53- jõust. 06.02.2009]

5) asi on arhivaal «Arhiiviseaduse» tähenduses.

[RT I, 19.06.2012, 6- jõust. 22.06.2012]

(2) Muinsuskaitseamet valmistab ette asja mälestiseks olemise lõpetamise käskkirja eelnõu, võttes aluseks:

1) kinnismälestiseks olemise lõpetamise korral Muinsuskaitseameti eksperdihinnangu ja Muinsuskaitse Nõukogu ettepaneku;

2) vallasmälestiseks olemise lõpetamise korral Muinsuskaitseameti eksperdihinnangu ja ettepaneku.

[RT I, 11.05.2011, 4- jõust. 01.06.2011]

(2¹) Asja mälestiseks olemine lõpetatakse kultuuriministri käskkirjaga. Asi lakkab olemast mälestis kultuuriministri käskkirja andmise päevast arvates.

[RT I, 11.05.2011, 4- jõust. 01.06.2011]

(3) Muinsuskaitseamet teeb märke mälestiseks olemise lõpetamise kohta «Kultuurimälestiste riiklikku registrisse» (kuid ei kustuta seda sealt) ja teavitab asja omanikku või valdajat ja asja asukohajärgset valla- või linnavalitsust, kinnisasja puhul ka riigi maakatastrit. Kaitsekohustuse teatis kaotab kehtivuse kultuuriministri käskkirja andmise päevast arvates.

§ 5¹. Mälestise andmete muutmine

(1) Ettepaneku mälestiseks tunnistamise õigusaktis mälestise kohta esitatud andmete, nagu nimetus, koosseis ja piirid muutmiseks võivad teha kõik isikud ja asutused.

[RT I, 11.05.2011, 4- jõust. 01.06.2011]

(2) Põhjendatud ettepanek mälestise andmete muutmiseks esitatakse Muinsuskaitseametile.

(3) Mälestise andmeid, nagu nimetus, koosseis ja piirid, muudetakse kultuuriministri käskkirjaga Muinsuskaitseameti eksperdihinnangu ja ettepaneku alusel.

[RT I, 11.05.2011, 4- jõust. 01.06.2011]

§ 6. Käskkirja teatavaks tegemine

[Kehtetu–RT I 2009, 8, 53- jõust. 06.02.2009]

§ 7. Vabariigi Valitsuse määruse kehtetuks tunnistamine

[Käesolevast tekstist välja jäetud.]